

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Pavla Molka (soudce zpravodaj) a soudců Petra Mikeše a Lenky Bursíkové v právní věci žalobce: **Dr. S. B.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti nečinnosti správního orgánu, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2025, č. j. 3 A 34/2025-40,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížností ze dne 8. 7. 2025 napadl v záhlaví uvedené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.

[2] Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyplývá, že s podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. Dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] Jelikož stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek za její podání, Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) jej usnesením ze dne 10. 7. 2025, č. j. 8 Ads 124/2025-8, vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost.

[4] Usnesení č. j. 8 Ads 124/2025-8 bylo stěžovateli doručeno dne 14. 7. 2025 (dle doručky na č. l. 8 spisu NSS), lhůta k zaplacení soudního poplatku proto v souladu s pravidly pro počítání lhůt uvedenými v § 40 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu

správního (dále jen „s. ř. s.“) skončila v úterý 29. 7. 2025. Stěžovatel nicméně do dnešního dne soudní poplatky neuhradil.

[5] Jelikož soudní poplatek nebyl zaplacen včas, NSS řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[6] Na uvedeném postupu nemůže nic změnit stěžovatelovo podání ze dne 21. 7. 2025 reagující na výzvu k úhradě soudního poplatku ze dne 10. 7. 2025. V něm namítá, že jeho kasační stížnost nepodléhá poplatkové povinnosti, neboť jí nepodléhá přezkum zákonnosti postupu městského soudu při nesprávné aplikaci poplatkové povinnosti, což dovozuje z usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS. Dovojuje tak ovšem chybně. V jeho bodě 25 totiž rozšířený senát pouze uvedl, že s poplatkovou povinností není spojeno rozhodování o kasační stížnosti proti rozhodnutí o samotné žádosti o osvobození od soudního poplatku: *„Žádost o osvobození od soudních poplatků či návrh na ustanovení zástupce však svou povahou nejsou návrhy na zahájení řízení ve věci samé ani nepatří mezi jiné zpoplatněné návrhy či úkony vyjmenované v zákoně o soudních poplatcích; jedná se jen o procesní návrhy podané v probíhajícím řízení o žalobě, které je zpoplatněno a za něž má být poplatek vybrán. „Řízení“ o těchto návrzích tak nejsou spojena s další poplatkovou povinností.“* Zároveň však v bodě 22 téhož usnesení konstatoval: *„Dotazuje-li se tedy první senát, zda lze považovat skutečnost, že stěžovatel napadá kasační stížností usnesení krajského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, samu o sobě za důvod k tomu, aby Nejvyšší správní soud nepožadoval po stěžovateli zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti, pak odpověď zní, že nikoliv.“*

[7] Stěžovatel v tomtéž podání tvrdil, že kasační stížnost nemá podléhat poplatkové povinnosti také proto, že se materiálně týká přezkumu nečinnosti žalované v souvislosti se žádostí o zrušení registrace dobrovolného účastníka důchodového pojištění. Jde tedy podle něj o věc důchodového pojištění ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) zákona o soudních poplatcích. K tomu je třeba uvést, že se stěžovatelova žaloba týkala vrácení peněz, které zaplatil na dobrovolné důchodové pojištění v roce 2024. NSS však již v bodě 14 svého rozsudku ze dne 12. 6. 2025, č. j. 4 As 79/2025-28, ve věci téhož stěžovatele, jasně konstatoval, *„že stěžovatel v nyní projednávané věci není osvobozen od placení soudního poplatku za použití § 11 odst. 1 písm. b) zákona o soudních poplatcích, podle něhož od poplatku se osvobozují řízení ve věcech důchodového pojištění (zabezpečení), příplatku k důchodu, zvláštního příspěvku k důchodu, nemocenského pojištění, státní sociální podpory, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, sociální péče, pomoci v hmotné nouzi a státních dávek, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a kompenzace a dávek péstounské péče. Není totiž žádného sporu o tom, že stěžovatel se dobrovolně účastnil důchodového pojištění a odváděl pojistné na důchodové pojištění, které je platbou pojistného na sociální zabezpečení, nikoli že pobíral dávky důchodového pojištění. Dané řízení se tedy netýká důchodového pojištění, nýbrž pojistného na sociální zabezpečení, přičemž není podstatné, jednalo-li se o přeplatek či nikoli.“*

[8] Nejvyšší správní soud si byl této judikatury vědom již při vydání usnesení ze dne 10. 7. 2025 a právě v souladu s ní stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku. Tento právní názor zároveň nemohl být pro stěžovatele překvapivý, protože soudnímu poplatku podléhala tato věc i podle usnesení městského soudu, jež stěžovatel právě touto kasační stížností napadal. Městský soud zde pouze aplikoval závěry rozsudku č. j. 4 As 79/2025-28.

pokračování

Ty nyní stěžovatel v kasační stížnosti zpochybňuje, ovšem pouze obecným poukazem na to, že s nimi nesouhlasí, které však nijak nekonkretizuje (pouze uvádí, že jeho kasační stížnost argumentačně míří i proti němu), takže nepředložil žádné důvody, pro něž by se nyní rozhodující senát měl odchýlit od závěru rozsudku č. j. 4 As 79/2025-28, že nynější věc poplatkové povinnosti podléhá. Stěžovatel vedle toho uvádí, že rozsudek č. j. 4 As 79/2025-28 se týkal rozhodnutí o nevracení údajného přeplatku na pojistném, zatímco nyní se jedná o formální nečinnost žalované ve věci vracení těchto peněz. Z formulace § 11 odst. 1 písm. b) zákona o soudních poplatcích však nijak nevyplývá, že by mělo vymezení osvobození „věcí důchodového pojištění (zabezpečení)“ dopadat jinak na soudní řízení o žalobě proti rozhodnutí a jinak na řízení o žalobě ve věcech nečinnosti. Ostatně podle rozsudku rozšířeného senátu ze dne 23. 10. 2014, č. j. 4 Ans 11/2013-25, č. 3152/2015 Sb. NSS, se *„osvobození od soudních poplatků podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vztahuje na všechny typy soudních řízení upravené v soudním řádu správním“*. Podobně se tedy i „neosvobození“ také uplatní na všechny žalobní typy.

[9] NSS proto nyní nevidí důvod zvlášť upozorňovat stěžovatele na svůj právní názor v této věci, neboť ten jasně vyjádřil již tím, že jej k zaplacení soudního poplatku vyzval. Není ani důvod, aby NSS „přehodnotil výzvu k úhradě soudního poplatku“, aby v této věci samostatně znovu rozhodoval či aby do doby vydání takového rozhodnutí považoval běh lhůty k zaplacení soudního poplatku za přerušovaný, jak stěžovatel požaduje. Takový důvod přerušování běhu lhůty k zaplacení soudního poplatku ostatně nezná ani zákon o soudních poplatcích, ani s. ř. s. Lhůta pro jeho zaplacení tedy marně uplynula, jak bylo konstatováno v bodě [4] tohoto usnesení, a NSS řízení o kasační stížnosti zastavil.

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. srpna 2025

Pavel Molek
předseda senátu